

ΟΔΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΠΡΩΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ 2006
ΧΡΟΝΟΣ 20ος * ΦΥΛΛΟ 210 * ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ η ΤΡΙΠΟΛΗ

« Κατεδαφίζεται - πωλούνται, υλικά» λέει το άσμα του μακαρίτη, Μάνου Λοϊζου... Εδώ, όχι, δεν κατεδαφίζεται, ακόμη, ίσως αργότερα, οπότε θα πουληθούν και υλικά... Ούτε και πουλιέται, η Πόλη μας, ίσως αργότερα... Όμως, Ενοικιάζεται, επιπλωμένη ή απίπλωτη - όμως Ενοικιάζεται η Τριπολιτσα μας...: Ενοικιάζεται κατάσταση, ενοικιάζεται διαμέρισμα κεντρικό, ενοικιάζεται απόκεντρο μονοκατοικία, ενοικιάζονται δυάρι και τριάρι, ενοικιάζεται κατάσταση με πατάρι και άλλο άνευ παταριού, ενοικιάζεται αποθήκη 100 τ.μ., ενοικιάζεται επιχείρηση, ενοικιάζεται περίπτερο, ενοικιάζεται πάρκινγκ...

Ίσως, να μη θέλουμε, να πούμε, την αλήθεια ότι, δηλαδή Ενοικιαστήρια, δεν ανέρχονται σ' 100άδες αλλ' ίσως σε 1000άδες! Είν' αλήθεια, πως χάσαμε τον αριθμό! Μόνο στο κούτελο του τριπολιτσιώτη δεν έχουν κολληθεί τα «Ενοικιάζεται»... κατά τ' άλλα πάμε πρίμα... Τι έχει συμβεί; Κατά πρώτο αφήνουν τα παλιά και γερασμένα διαμερίσματα και πάνε στα καινούργια... διότι έχουμε γερασμένες πολυκατοικίες, στην Τρίπολη, των 30 και 40 ετών, πεπαλαιωμένες, χωρίς συντήρηση, χωρίς αυτόνομη θέρμανση... Και, φεύγουν, διότι, στο καινούργιο, εκτός του ότι είναι καινούργιο, το ενοίκιο ίσως να είναι και πιο φθηνό...! Και, πάνω, απ' όλα, έχει αυτόνομη θέρμανση κάτι, που, ο άλλος το επιζητεί αφού θέλει να κάμει ελάχιστα η καθόλου... Ξέχωρα τού ότι, ο κοσμάκης, έχει αγοράσει δικό του τσαρδάκι με δάνειο,

το εφάπαξ...

Κατά δεύτερο, ξενοικιάζονται διαμερίσματα τα οποία κατείχαν «Αλλοδαποί»... Έκαναν υπομονή ένα χρόνο, δύο χρόνια, είχαν κι απόειδαν ότι δεν υπάρχει μέλλον, μάζεψαν τα μπογαλάκια τους «και δώθε παν' οι άλλοι»... Έφυγαν, κυρίως, προς Αλβανία όπου, εκεί, στο χωριό τους, εκτός του ότι, με τα δικά μας χρήματα, έχουν φτιάξει τα σπίτια τους, έχουν το ψωμί τους, το τυρί τους, τα χόρτα τους...

Κατά τρίτο, ξενοικιάζονται μαγαζιά... μαγαζιά, που, μέχρι χθες ακριβοπληρώνονταν το μήνα... Και, ξενοικιάζονται από αναδουλειά... Ξέρεις, τι θα 'πει, να είσαι, στο κατώφλι του μαγαζιού σου, από το πρωί μέχρι το βράδυ, και να ντυφεκάς, και να ντυφεκάς και να μη σταυρώνεις πελάτη...! Περνάς στη μια πολυκατοικία... και βλέπεις, όχι ένα, αλλά δύο καιτρία «Ενοικιάζεται»... Περνάς, στην άλλη, το ίδιο... Περνάς στα μαγαζιά της Εθν. Αντίστασης και της Ουάσινγκτον... σωρό το «Ενοικιάζεται»... Περνάς στην Κέννεντυ και στην Ελ. Βενιζέλου, το ίδιο... Περνάς εδώ, περνάς εκεί... κίτρινα «Ενοικιάζεται», κόκκινα «Ενοικιάζεται», ασπρόμαυρα «Ενοικιάζεται»... με κεφαλαία γράμματα «Ενοικιάζεται», με πεζά «Ενοικιάζεται», περνάς στην κολόνα «Ενοικιάζεται», περνάς στον τοίχο «Ενοικιάζεται», στο τζάμι «Ενοικιάζεται»...

Το καλύτερο είναι, να πακτωθεί ένα μεγάλο «ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ» στο έμπα, της Τρίπολης, από την Εθνική οδό... κι ας έρθουν... αλλά ποιιοι να 'ρθουν, σήμερα, που «Ενοικιάζεται» όλη η Ελλάδα!

Αρκάς και ο Ζαν Μορεάς!

Όχι, θα μας ξέφευγε...! Είναι Αρκάς και, μάλιστα, Γορτύnios...: μια έρευνα-ανακάλυψη, της Ο.Α., που «μας ανεβάζει», ως εφημερίδα, στα μάτια των χιλιάδων Αρκάδων αφού, «δια της εις άτοπον απαγωγής» αποδείξαμε, ότι, ο Ζαν Μορεάς ο, κατά κόσμον Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, ο διεθνούς φήμης μεγάλος Ποιητής, είναι Αρκάς! Την είδηση τη δώσαμε, προ δημόσιου όμως, μη υπάρχοντος χώρου στην α' σελ., την παρουσιάσαμε

Χρόνια 80... στο Χαρτί και στο Μελάνι...

Μετά από 80 χρόνια λειτουργίας -από το 1930 περίπου- το τυπογραφείο μας έκλεισε τον κύκλο των εργασιών του, όπως όλα τα πράγματα στη ζωή που έχουν αρχή και τέλος. Ήρθε ο καιρός της σύ-

στην τελευταία... Κατ' απαίτηση πολλών Συμπατριωτών των Γραμμάτων και των Τεχνών... «... ξαναπαρουσίασε το θέμα, αξίζει...: τέτοια θέματα, δεν τα καταχωριάζουν στην τελευταία σελίδα...»... σήμερα, προβαίνουμε σε μια επανάλυση αφού, Ζαν Μορεάς, είν' αυτός, ο Ελληνογάλλος Ποιητής... ό,τι το πιο εκλεκτό και «σικ» στην Παγκόσμια Ποίηση! Ας δούμε, λοιπόν, τι, τότε, γράφαμε: Συμπληρώθηκαν, πέρυσι, 100 χρόνια, από το θάνατο, του Ζαν Μορεάς, στο Παρίσι (1910-2010), του ευαίσθητου Έλληνα ποιητή που διακρίθηκε στα Γαλλικά γράμματα... Εκτός από μια ποιητική συλλογή «Τρυγόνες και Έχιδνα» που έγραψε στα Ελληνικά, όλα τ' άλλα έργα του ήταν στα Γαλλικά! Από τους δικούς του προοριζόταν για τα Νομικά - όμως, δεν του άρεσαν, γι' αυτό και τα εγκατέλειψε (1878 Μόναχο) κι άρχισε να περιηγείται στην

σελ. 2

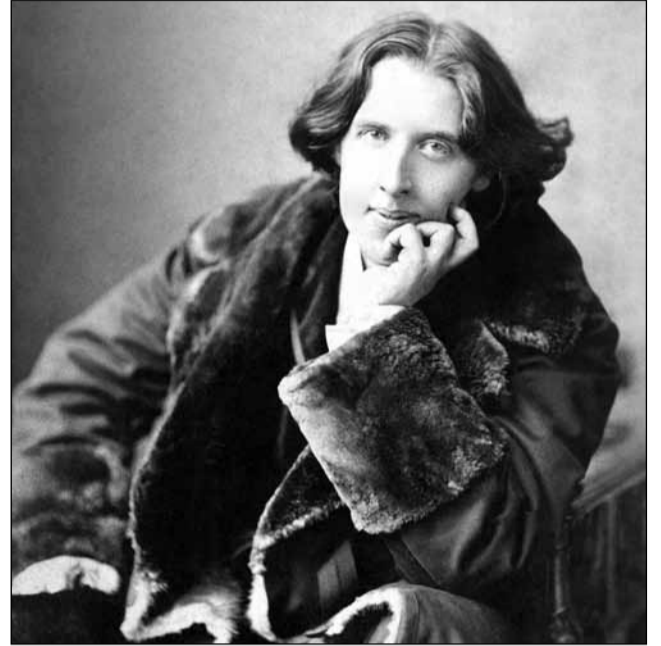
Ο Γουάιλντ στην Αρκαδία!

Κανονικά ο τίτλος έπρεπε να είναι «Και ο Όσκαρ Γουάιλντ στην Αρκαδία προσκύνησε...».

Δεν υπάρχει χαμούρα -το, χαμούρα, χαριτολογώντας αλλά

κι από πείσμα και παράπονο το λέμε...- που να μην ήλθε, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά που να μην ήλθε στην Αρκαδία και να μην υποκλίθηκε στ' «άγια

σελ. 10

Δημ. Παρ. Φράγκος

Τη δουλειά αυτή την είχε ξεκινήσει ο πατέρας μου, πριν τον πόλεμο. Το πρώτο τυπογραφείο μας βρισκόταν στην οδό Κύπρου, πιο κάτω από το κατάστημα Αφών Ασβού. Ο Παρασκευάς Φράγκος (1910-1992) ήταν μέλος της παλιάς γενιάς των τυπογράφων της

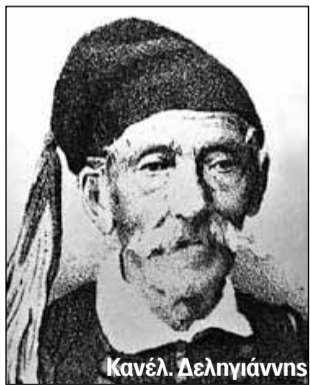
πόλης μας, με συναδέλφους της τότε εποχής, τους Γεώργιο Γατσόπουλο που είναι εν ζωή, το Νίκο Σαλίβερο, Ηλία Καρύδη, Κώστα Ψαρρό, Ανδριανόπουλο Δημήτρη, Παπαναστασίου Πανάγο και τη μετέπειτα γενιά Σπύρο Τούντα, Αντώνη

σελ. 4

Οι Αρκάδες Φιλικοί

Ένα μεγάλο ιστορικό θέμα, που πρέπει σιγά σιγά να εξερευνηθεί και να απλωθεί και να γίνει γνωστό σ' όλους τους Έλληνες, είναι το περί της μυήσεως των Ελλήνων Φιλικών και της δράσεως της Φιλικής Εταιρίας.

Είναι, βέβαια, γνωστή η μεγίστη συμβολή της Μυστικής αυτής Οργανώσεως στην Επανάσταση του Εικοσιένα, αλλ' όμως οι λεπτομέρειες και η ατομική και τοπική συμβολή δεν έχουν ακό-

Κανέλ. Δεληγιάννης

μα ξεκαθαρισθεί.

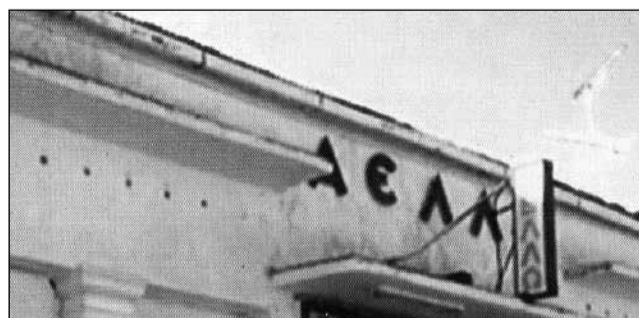
Τουλάχιστον μια 100άδα Αρκάδων Φιλικών υπάρχει μέσα στους 1038 επισήμως γνωστούς Έλληνες Φιλικούς, εξ όλων των ελληνικών τόπων και του εξωτερικού. Και κάμνει ιδιαίτερη εντύπωση το μεγάλο τούτο ποσοστό, των εξ Αρκαδίας καταγομένων, σε σύγκριση με τους εξ άλλων τόπων προερχομένους.

Στην παρούσα μελέτη θα δώσω με και τα ονόματα Αρκάδων Φιλικών,

σελ. 6

Ο μεταπολεμικός Κινηματογράφος στην Τρίπολη

Επιμένουμε σε θέματα Κινηματογράφου...: ο λόγος είναι ότι τα, προ του '70, χρόνια -από τότε έχουμε εξαπλώση της τηλεόρασης στην Τρίπολη- οι μοναδικές ψυχαγωγικές -μαζικές- συμμετοχές κι εκδηλώσεις του κοσμάκη, ήταν δύο: ο Κινηματογράφος και το Ποδόσφαιρο! Το δεύτερο μόνο κάποιες Κυριακές απόγευμα...: ενώ, ο Κινηματογράφος, καθημερινά, από το σούρουπο και μετά, για το χειμώνα, από το νύκτωμα και μετά για το καλοκαίρι, ήταν η μοναδική διέξοδος της μεγάλης μερίδας του λαού... αφού υπήρχε και κόσμος -θυμήσου τη θεια μου, τη Μαριγούλα- που δεν είχε 'δει, ποτέ, Κινηματογράφο, στη ζωή του! Η αλήθεια είναι, πως, το Σινεμά, ήταν μια διέξοδος για τους Τριπολιτσιώτες και, σπάνια, για τους, περίξ, των χωριών οι οποίοι, πώς να 'δουν Κινηματογράφο, στην Τρίπολη, όταν έπρεπε να γυρίσουν, στου

Λουκά ή στη Μάκρη, με τα πόδια ή με ποδήλατο... τουλάχιστον μέχρι τ' '80 αφού, μετά, άρχισε να εξαπλώνεται το αυτοκίνητο, και δει, το αγροτικό... Εδώ, καλά καλά, είχαν θέμα και οι Σχεκίτες και οι Μπασακιώτες, όπως και οι του Προσφυγικού Συναϊσμού, και αυτού του «Κολοκοτρώνη», κυρίως ο γυναικείος πληθυσμός... διότι πώς θα επέστρεφαν... αφού, η Τρίπολη, δεν ήταν αυτή που είναι σήμερα, φωταγωγημένη, με ασφάλτο, με πολυκοσμία... Όπως να το κάνουμε, όμως, το Σινεμά ήταν μια ψυχαγωγία, για τους Τριπολιτσιώτες, μια βασική διασκέδαση και, παράλληλα, πηγή μόρφωσης και διεύρυνσης των γνώσεών τους αν, αναλογισθούμε, ότι έβλεπαν το λιοντάρι το οποίο το είχαν 'δει από φωτογραφία, ασπρόμαυρη, στη Φυσική Σχολική Ιστορία ή τον Πύργο του Άιφελ τον οποίο έβλεπαν στη σχολική Γεωγραφία!

σελ. 14

Πάν. Σιδέρης

Χωριό μου, χωριουδάκι μου...

Ο τίτλος είναι από τους στίχους του τραγουδιού της αξέχαστης «τραγουδίστριας της Νίκης» -αλήθεια, νικήσαμε;- Σοφίας Βέμπο...! Αρκετά νοσταλγικός και πολύ «μυνορικός»...

Η κουβέντα γινόταν στο καφενείο, του Μήτσου... με τον Μπτσάρα να έχει το λόγο και να μη σταματάει...

- Νίκο, γράφε και γράφε ότι τα λέω, εγώ, ο Μπτσάρας... Χωριό, και πάλι χωριό... Το σούπερ τάνκερ, σήμερα, είναι το χωριό! Ένα τάνκερ που δε χτυπιέται, ούτε από 10 ούτε από 20 μποφόρ...! Το χωριό θα σώσει τον κοσμάκη. Το χωριό θα σώσει την Ελλάδα...! Τι μας λείπει, εμάς, ρε Νίκο, στο χωριό; Φως, νερό, τηλεφωνό έχουμε. Έχουμε τηλεόραση και μίξερ. Ασφαλτό έχουμε... Και η κατσίκα, προχθές, η κατσίκα, του Γερμανά, γεννούσε στο καλύβι με λάμπα 300 κεριών! Τι μας λείπει; Και λεφτά, μπορεί να μην έχουμε πολλά, όμως, όλοι μας κάτι έχουμε στις Τράπεζες... Και να σημειωθεί ότι, εδώ και χρόνια, έχουμε σταματήσει να πουλάμε, πλην από κάτι Λαϊκές που πάνε κάτι νιόπαιδα κι έχουν σταθερές εισπράξεις: έχουμε σταματήσει να πουλάμε τίποτα μύγαλα και καρύδια στο Σιταροπάζαρο ή τίποτα φασόλια και φακές...

Εδώ, κάπου, σταμάτησε, ο Μπτσάρας, με τις μουστάκες του, που, ουδέποτε εγκατέλειψε, το χωριό του, και που όταν ακόμη τον καλούσαν, τα παιδιά του, στην Αθήνα, ο Μπτσάρας,

Ενιαίος Δήμος

Όλοι μας, μα περισσότερο η νυν Δημοτική Αρχή, είμαστε υποχρεωμένοι να συνειδητοποιήσουμε, ότι Δήμος Τρίπολης δεν είναι μόνο η Τρίπολη αλλά ολόκληρο τ' οροπέδιο της Μαντινείας αποτελούμενο από τους «Καποδιστριακούς» Δήμους: Μαντινείας, Λεβιδίου, Φαλάνθου, Βαλτετσίου, Τεγέας, Κορυθίου και Σκυριδάς! Τουτέστιν, κάπου «χωριά» 80 και καμιά 15αριά Συνοικισμοί! Αυτό συνεπάγεται ότι είναι ΛΑΘΟΣ:

1) Να συνεχίσουμε να τ' αποκαλούμε, Χωριά, τη στιγμή που αποτελούν μέλη του ενιαίου Δήμου Τρίπολης οπότε, τι το πιο καλό, από το ν' αποκαλούνται, Προάστια!

2) Να συνεχίσουμε να τ' αγνοούμε και να βλέπουμε μόνο την Τρίπολη, ως να μην υπάρχουν ή ως να υπάρχει, όπως παλιά, μόνο η Τρίπολη!

3) Να συνεχίζουμε, εμείς τα, πάσps φύσεως, Μ.Μ.Ε., να δίνουμε ειδήσεις, πληροφορίες και περιγραφές μόνο από την Τρίπολη και όχι και από τις 8 (οκτώ) 10άδες Προάστια...

4) Να συνεχίσουμε ν' αγνοούμε κομμάτια που είναι μια μαγεία και τα οποία να μην προβάλλουμε, όχι μόνο για τους ξένους, αλλ' ούτε για τους κατοικούντες εντός της πόλης, Τρίπολης,

πήγαινε δυο τρεις μέρες και πάλι ξαναγύριζε στα ζωντανά του, με τη Μήτσαίνα...

Πράγματι, κατά το «κώνωψ επί κέρατος βοός εκαθέζετο...» κι όταν του είπε, το κουνούπι, φίλε μήπως σε κούρασα, που, τότε ώρα κάθομαι στο κέρατό σου, το βοδι, του 'πε, φίλε, δεν κατάλαβα, ούτε πότε ήρθες, ούτε πότε έφυγες... Έτσι, λοιπόν, το χωριό, ακόμη και την Κατοχή, με τους Γερμανοϊταλούς, δεν κατάλαβε μποφόρ... διότι, σε πολλά χωριά, δεν πάτησε εχθρική μπότα –τι να κάνουν στα κριτσόπια...- ενώ, από φτώχεια, δεν τους έλειψε τίποτα... αφού ψωμιά και χόρτα είχαν, κρέας και μύγαλα είχαν, φασόλια και φακές επίσης, αβγά, ντομάτες, καρύδια, ξυλοκέρατα, μάπες, κουνουπίδια, μέλι, γάλα, λάδι, φρούτα... Έτσι, και σ' αυτή την «Κατοχή» την «πολυτελή», τα χωριά είναι «ανάκτορα» που θα σώσουν κόσμο και κοσμάκη, που ήδη, άρχισε να γυρίζει, να επιστρέφει... ως στρατιά των Μυριών κατά το «η Κάθοδος των Μυριών»! Μάλιστα, επειδή τα Αθηναϊκά νεκροταφεία... κοστίζουν... ήδη, οι εν Αθήναις, καπαρώνουν τάφους στο χωριό... που 'ναι πάμφθινοι... μέχρι δωρεάν! Ο Μήτσος, που 'ναι κι ο μαγαζάτορας του χωριού, τριβει τα χέρια του... διότι θα 'ρθουν οι, εξ Αθηνών, οπότε όλο και κάτι θα ψωνίζουμε, όλο και κάποιον καφέ θα πίνουμε...

Χωριό μου, χωριουδάκι μου... και πάλι, και πάλι...

όπως: Επισκοπή Τεγέας (γιατί αφήνουμε ανεκμετάλλευτο αυτό το άλσος... και το θυμόμαστε μόνο στο Πανηγύρι); Αγία Φωτεινή και Σπήλαια Κάψια, Μονές Επάνω Χρέπας, Γοργοεπικού, Βαρσών..., Μεταμόρφωση Αρακαμπτών, «Ροεινό-Πιάνα-Αλωνίσταινα», Οστρακίνα, Λεβίδι... Ναι είναι λάθος ν' αγνοούμε και ν' απαρνιόμαστε όλ' αυτά τα οποία, νομίζουμε, ότι τα γνωρίζουν όλοι οι νυν κάτοικοι της Τρίπολης ενώ δεν είναι έτσι...

Απαιτείται, λοιπόν, μια πιο καλή συγκρότηση και καταμερισμός εργασιών, επίσκεψης και παρουσίας από το Δήμαρχο και τους Αναδημάρχους, τον Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου και τους Συμβούλους ώστε να μη νιώθουν «παρακατανοί» όλοι αυτοί οι Συνδημότες μας και ν' αναπολούν τον «Ιωάννη Καποδίστρια»... τότε που «έτρωγαν με χρυσά κουτάλια» αφού, κακά τα ψέματα, αν φτιάχτηκαν τα χωριά-προάστια μας, τούτο οφείλεται στους Δήμους του «Καποδίστρια»! Και, τώρα, επειδή είναι νωπός «ο απογαλακτισμός», δε φαίνεται, η όχι τακτική και συνεπής, από μέρους της Δημοτικής Αρχής μας, παρουσία και φροντίδα... αφού φως, νερό, τηλεφωνό, δρόμο, μάντρες, καθαριότη-

20 χρόνια ΟΔΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Η ΟΔΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, από το Σεπτέμβριο 2011, μπήκε στο 20ο έτος της ηλικίας της! Το γιορτάζουμε το γεγονός με σιγαστήρα... όσο πιο σεμνά και αθόρυβα γίνεται... Οι καιροί, δυστυχώς, δεν προσφέρονται, ούτε για φιέστες, ούτε για «μπράβο», πολύ περισσότερο για «ταρατατζόμ» τα οποία, άλλωστε, απεχθανόμαστε... Όμως, τέτοιου καιροί, ευνοούν την περισυλλογή: περισυλλογή γ' αναδρομές, καταγραφές, αποτιμήσεις: όσο για «δεσμεύσεις», λέξη την οποία μού πρόσθεσε η Συντακτική Επιτροπή μου... θα έλεγα «είδωμεν» αφού «ήτανε στραβό το κλήμα, το 'φαγε κι ο γαϊδαρός...» δηλ. έχουμε που έχουμε πανάσχημες οικονομικές συνθήκες, μας έριξαν και το «Μεσοπρόθεσμον» στα Ε.Λ.ΤΑ., μας άλλαξαν τα φώτα: πώς ν' αντέξεις...

Η πρώτη αλήθεια είναι, πως ονειρευόμασταν, πριν 3-4 χρόνια, έτσι και φθάναμε στα 20, να είναι εκείνη, να κάνουμε τ' άλλο... Εδώ 'ναι, που, λέει, «να μας συγκωρείς κυρ-Ασπασία που δε σε τρατάρουμε» ή το «άλλα σκαμπάζει ο γαϊδαρός κι άλλα ο γαϊδουρολάτνης» ή και το άλλο «λογαριάζαμε χωρίς τον ξενοδόχο»... Η δεύτερη αλήθεια είναι, ότι, ο υπογραφομένος, από τη στιγμή, που, κυκλοφόρησε, τσάτρα πάτρα, αυτή την εφημερίδα, μέχρι σήμερα, αυτή η σχέση του, είναι σχέση ζωής! Ξημεροβραδιάζομαστε –και μόνο ένας ύπνος μας χωρίζει- με το τι θα γράψουμε, πού και ποιον θα ρωτήσουμε, αν θ' αρέσει, πού θα βρούμε φωτογραφίες... Όχι, η Ο.Α. δεν ήταν -και δεν είναι- μια Ημερήσια εφημερίδα που να κυνηγάει την είδηση: δεν είναι ούτε καν Εβδομαδιαία: όμως, λειτούργησε –και λειτούργει- κάπως, παραπλήσια, σαν Κυριακάτικη έκδοση των σημερινών «Μεγάλων»... με τη διαφορά, ότι το χρώμα της είναι Τοπικό! Ουκ ολίγες φορές, επικαλούμαστε το, της Σακοράφας, «για την Αρκαδία και την Τρίπολη, ρε γαμώτο»... Μ' ένα 70% Τρίπολη κι ένα 30% Αρκαδία, προσπαθήσαμε και προσπαθούμε να ικανοποιούμε και να κρατάμε ενημερωμένους και ενωμένους τούς, όπου γης, Αρκαδίες και Τριπολιτισίτες! Έτσι, με τις λοιπές Αδελφές εφημερίδες, του Νομού, θεωρούμε πως πράξαμε -και πράττουμε- το καθήκον μας...

τα... έχουν τα χωριά-προάστια μας: όμως, αύριο; αύριο που θ' αρχίσουν οι φθορές και οι ελλείψεις; Απαιτείται, λοιπόν, από τη Δημοτική Αρχή, να υπερβάλει εαυτούς και ν' αρχίσει να προβάλλει τα Προάστια μας... με δημοσιεύματα, παραστάσεις στο ίδιο, το Προάστιο, παρουσίες σε μικροπανηγυράκια τους, εκδηλώσεις τους, στην εκκλησία τους... την πρόπουσα σημασία στις ελλείψεις τους και στα προβλήματά τους...

Ίσως, εδώ, να ισχυρισθεί κάποιος, μα, πώς, είναι δυνατόν να διοικηθεί ένας

Όσοι, κατά καιρούς, προσάθησαν να μας εντάξουν σε Κόμματα, Παρατάξεις... έστω και αργά, ανεπιθύησαν, πως, στην πορσελάνη δεν κολλεί λάσπη... Συνεχίζουμε, να πορευόμαστε –στην κυριολεξία- ως αδέσμευτοι, αντικειμενικοί, ακομματίστοι, ευαίσθητοι... Συνεχίζουμε, κατ' αυτόν τον τρόπο, να κυκλοφορούμε, ουδεμία σχέση έχοντες με «μαύρα» και παράνομα...! Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ είναι ταυτόσημη της σκέψης μας και της συμπεριφοράς μας: η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ αποτελεί την κορωνίδα τού πιστεύω μας! Πιστεύουμε στις αρχές της Γαλλικής Επανάστασης: Ελευθερία, Ισότητα, Δικαιοσύνη! Όχι, στις Δικτατορίες. Ναι, στην ανθρώπινη αλληλεγγύη και στην κοινωνική δικαιοσύνη. Η Ο.Α. ανήκει μόνο στους Αρκαδίες και τους Τριπολιτισίτες: μόνο σ' αυτούς! Όπως έχουμε ξαναπεί, ο θάνατος του συμπολίτη μας, για την Ο.Α., μετράει παραπάνω από το θάνατο του Προέδρου της Δημοκρατίας!

Η Ο.Α. είναι η Εφημερίδα που δίνει προτεραιότητα στο περιεχόμενο κι όχι στους «τεχνικούς» τίτλους, τα «σλόγκαν»... που εξαπατούν... Δικαιολογεί την άποψη της, θετικά ή αρνητικά: ποτέ, δεν την αφήνει ξεκρέμαστη: ποτέ, δε λασπολογεί!

Ίσως, όλα τ' ανωτέρω, να σουμάρησαν οι Υπεύθυνοι του Υπουργείου Τύπου και Μ.Μ.Ε., και μας έδωσαν το ΠΡΩΤΟ –και μοναδικό- ΠΙΑΝΟΛΛΗΝΙΟ ΒΡΑΒΕΙΟ 2006! Τους ευχαριστούμε!

Αμέσως, όχι όμως, λίγα χρόνια μετά την κυκλοφορία μας, βρεθήκαμε στην κορυφή, όχι μόνο του Αρκαδικού Τύπου, αλλά του Ελληνικού Περιοδικού Τύπου! Είναι μια θέση, που, με νύχια και με δόντια, προσπαθούμε να κρατήσουμε... επιπρόσθετα, με τη μεγάλη κυκλοφορία μας! Ένα μεγάλο ευχαριστώ, ανήκει σ' Εσάς, αγαπητοί Συμπatriώτες- Συμπatriώτισσες, που μας διαβάσετε και μας στηρίζετε, ηθικά και οικονομικά... Άλλο μεγάλο ευχαριστώ, στο «σοφό», Χρυσόστομο Κριμπά που είναι «η κατευθυντήρια γραμμή»... και, βέβαια, σε όλους τους Λοιπούς, αγαπητούς Φίλους, που, συμπαρίστανται, πνευματικά ή χειρωνακτικά, από το πρώτο φύλλο κυκλοφορίας τούτης της Εφημερίδας! Και πάλι, πολλές ευχαριστίες και Υγιαινέτε. **Ν.Γ.**

«μαμούθ Δήμος» με τις ίδιες Υπηρεσίες... Κατά πρώτον, δεν είναι και τόσο ίδιες αφού, στον «παλιό» Δήμο Τρίπολης, έχουν προσαρτηθεί κάποιες 10άδες υπάλληλοι των καταργημένων Δήμων... Από εκεί και πέρα, το, κατά πόσο, αυτοί οι Υπάλληλοι, αξιοποιούνται σωστά είναι το ερωτηματικό και το άλλο θέμα... Το δεύτερο είναι, κατά πόσο ένας εκλεγμένος ή οι εκλεγμένοι δύνανται ν' ανταποκριθούν σ' αυξημένα, κατά πολύ, «γεωγραφικά» -και όχι μόνο- καθήκοντά τους... και δεν είναι ανεπαρκείς για κάτι τέτοιο...

Δεματοποιητής σκουπιδιών στην Τρίπολη: Λύση ή νέο πρόβλημα;

Υπό την πίεση της δικαστικής απόφασης, που βάζει λουκέτο στη χωματερή της Τρίπολης και είχε ως αποτέλεσμα τα σκουπίδια να έχουν «πνίξει» την πόλη, ο Δήμος Τρίπολης αποδέχθηκε (θέλοντας και μη...) τη λύση του δεματοποιητή απορριμμάτων. Δέχτηκε δηλαδή, με αστραπιαίες διαδικασίες, να βρει οικόπεδο, στο οποίο θα λειτουργήσει αυτή η μονάδα δεματοποίησης. Εκεί θα ηγαίνονται σκουπίδια (αφύ θα ηγαίνονται σκουπίδια) και ο διαχωρισμός των αποβλήτων για κομποστοποίηση) και θα αμπαλάρονται σε δέματα. Τα δέματα θα αποθηκεύονται στο ίδιο χώρο και αυτό θα συμβάλει μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία που έχει ξεκινήσει η Περιφέρεια για να γίνει εργοστάσιο ολοκληρωμένης διαχείρισης των απορριμμάτων της Πελοποννήσου.

Πότε θα γίνει αυτό το εργοστάσιο, με ποια μέθοδο θα λειτουργήσει (αν θα καίει τα σκουπίδια ή θα επιλέγει άλλος τρόπος) και σε ποια περιοχή θα κατασκευαστεί, αυτό δεν το ξέρει κανείς.

Για τη λύση αυτή, ο Δήμαρχος Τρίπολης είχε εξ αρχής πολλές επιφυλάξεις. Και ίσως να εξακολουθεί να έχει. Όμως, δέχτηκε το δεματοποιητή, ευρισκόμενος με την πλάτη στον τοίχο...

Άραγε, αυτή η λύση θα βελτιώσει την υπάρχουσα κατάσταση, με τα σκουπίδια ή μήπως θα δημιουργήσει επιπλέον προβλήματα;

Αρχικά, πρέπει να σημειώσουμε ότι μόνο και μόνο ότι θα κλείσει αυτό το περιβαλλοντικό αίσχος που λειτουργούσε επί δεκαετίες στην περιοχή των «Φιλικών», είναι μία εξαιρετικά θετική εξέλιξη. Και δεν θα είχε γίνει, αν δεν το «κυνηγούσε» τόσο πολύ ο Σύλλογος Φιλικών. Έκαναν μεγάλο αγώνα και δικαιώθηκαν.

Όσο, για το δεματοποιητή, θα παραθέσουμε κάποια στοιχεία τα οποία, κατά διαστήματα, έχουν δημοσιοποιηθεί, πριν καν προκύψει θέμα για την Τρίπολη. Διαβάστε:

Τον Ιανουάριο του 2012, «κλι-

μάκιο των Οικολόγων Πράσινων Πελοποννήσου επισκέφθηκαν τον χώρο δεματοποίησης στην Μαραθόλακκα Μεσσηνίας και διαπίστωσαν την δραματική όσο και επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον κατάσταση.

Το πλαστικό περιβάλλον των δεμάτων αλλοιώνεται, σκίζεται με το καιρό και τα σκουπίδια απελευθερώνονται στο περιβάλλον. Πουλιάρια και άλλα ζώα συγκεντρώνονται και τρέφονται με σκουπίδια, επικίνδυνα υγρά απόβλητα μολύνουν το έδαφος και τα υπόγεια νερά, ενώ οι οσμές είναι ανυπόφορες. Με λίγα λόγια, εκεί όπου συσσωρεύονται καθημερινά και πακετάρονται σύμμεικτα σκουπίδια, έχουμε να κάνουμε απλώς με νέες χωματερές, και τίποτε άλλο...

Από τη συντονιστική επιτροπή αγώνα Ερμιονίδας, κάτοικος της περιοχής κατήγγειλε –μέσα στο περιφερειακό συμβούλιο, στις 16 Ιανουαρίου 2012, ότι «ο χώρος έχει μετατραπεί σε κλασική χωματερή που συνυπάρχουν δέματα και χύμα τόνοι απορριμμάτων. Είπε ότι δημιουργείται κίνδυνος για την υγεία των κατοίκων της περιοχής, μίλησε για μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα και για κίνδυνο από την πρόκληση μίας φωτιάς.

Ζήτησε άμεσα τον ορισμό διαδικασίας για τη μεταφορά των δεμάτων και των απορριμμάτων, ώστε το καλοκαίρι να βρει την εγκατάσταση στην κατάσταση που προβλέπει η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων». Σε Δημοτικό Συμβούλιο του Οκτωβρίου 2011, ο Αντιδήμαρχος Τρίπολης Κώστας Κατσαφάνας εμφάνισε φωτογραφικό υλικό που δείχνει τα δέματα με σκουπίδια στην Πάτρα και στο Κιάτο να έχουν «ανοίξει σαν γλάστρες», όπως είπε, διευκρινίζοντας ότι δεν αντέχουν πάνω από έξι μήνες. Τα συμπεράσματα δικά σας...

Μηνάς Αρτόπουλος
martopoulos@yahoo.gr
www.kalimera-arkadia.gr